

Сон

Михайль Семенко

Вона живе і досі невже і я живу
Я бачив її коси фіалки рву.
Десь у рові зеленім і її рука
Лежить у мене на плечі легка легка

Сонний туман випростувавсь навколо
А в далині десть місто спить
з відкритими очима
Навколо все поснуло застигло захололо
І ми самі без човна і не з ними

Такий неясний сон чом річка а не зала
Чом ласка не прокльон і хусткою махала
І досі чую я тремтить її рука
У мене на плечі легка легка легка
Кохана.